

[Hanne Thanning Jacobsen]

pengesiden i stedet for, men jeg synes fortsat, at lærerne skal have ros for, at de lavede disse aftaler. Arbejdstidsnedsættelsen betyder 1.400–1.500 stillinger pr. time.

Nu kommer mit 14. argument, som er, at børnetallet jo faktisk også er begyndt at stige, og derfor ser jeg på de Radikales ordfører og siger, at vi er ved at færdigbehandle noget, der hedder et 7-punkts program, og så vidt jeg husker punkt 5 i det program, må det medføre, at lærerseminarierne skal spille en rolle.

Det var lærerseminariesiden. Men jeg synes også, at man, hvis vi ser på BUPL og socialpædagogik, kunne anlægge nogle andre betragtninger end denne, skal vi sige lidt bevidstløse procent, som ministeren jo kører med, nemlig at alle uddannelser skal spare 2,4 pct. i år.

Her som på så mange andre økonomi- råder kunne man se lidt mere dynamisk på det og sige: hvad er udgifterne ved at undlade at afholde en eller anden udgift? Et sådant synspunkt ville jeg gerne anlægge på spørgsmålet om uddannelse af pædagoger i det hele.

På finansloven er der afsat 181 mill. kr. til børnehave- og fritidspædagogseminarierne og 141 mill. kr. til de socialpædagogiske uddannelser. For de penge kan man få 3.000 pædagoger om året. De er til forskel fra lærerne faktisk ikke ret dyre; de koster kun 100.000 kr. pr. pædagog.

Derfor synes jeg, vi skulle ofre nogle flere hundredtusindkronesedler på dette formål. Derved sikres det, at de overhovedet får en uddannelse, som hr. Erling Olsen også var inde på. Vi ofrer mange penge på arbejdsløshedsprojekter, og jeg synes ikke, dette er en høj pris for en regulær uddannelse, som de unge ønsker.

Jeg vil til sidst tale lidt om prognoser. Lærerseminariernes har vist sig at slå aldeles fejl, men prognoser er jo altid usikre. På pædagogik har Undervisningsministeriet anslået et overskudsudbud i 1995 på et par tusinde svarende til 3 pct. af det samlede antal pædagoger, hvorimod de faglige organisationer anslår et underskud på mellem 7.000 og 11.000. Man kan sige, der er en usikkerhed, men man kan ikke sige, at der må forventes stor arbejdsløshed i faget; tallene peger snarere i den modsatte retning.

Alt i alt er jeg selvfølgelig glad for, at ministeren vil se på sagen, og jeg håber, det vil være et godt signal. Vi ved, at der sidste år var 500 unge, der fik afslag på lærerseminariesiden, og ved opringninger til seminarierne rundt omkring kan man få at vide – det eneste sted, hvor man på denne tid af året kan få et lille snus – hvor mange der har rekvireret ansøgningsskemaer, og det viser sig at være mellem 50 og 75 pct. flere end sidste år. Det gør, at jeg fortsat håber, ministerens lille åbning betyder en noget større åbning i indtaget på samtlige pædagoguddannelser. Man kan i dag i Information læse om en lærer, der er gået ud i det private erhvervsliv. Hun siger nogle flotte ord om det meningsfulde ved at være underviser, ved at være lærer, ved at være medopdrager, og når jeg ser på mine medordførere, er vi vel nogle, der kan bekræfte det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som det fremgik af mit første indlæg, gav jeg en åbning, når det gælder lærerseminarierne.

Når jeg ikke gav en tilsvarende åbning, når det gælder pædagogseminarierne, skyldes det to forhold. Det første er, at jeg ikke var opmærksom på, at de to forslag blev behandlet samtidig. Det andet og vigtigere er, at der er dobbelt så mange hold på pædagoguddannelserne tilsammen, som der er på læreruddannelsen. Der er 120 hold i alt på pædagoguddannelserne, mens der kun er 60 hold i alt på læreruddannelsen. Dette på trods af, at der er 40 pct. flere færdiguddannede lærere end færdiguddannede pædagoger. Dette betyder, hvis vi ser 20 år frem og går ud fra en ligevægtssituation – i en ligevægtssituation erstatter man rundt regnet en fjerdedel af de ansatte pædagoger hvert år, hvis man går ud fra, at de i gennemsnit alt inklusive bruger deres uddannelse i 25 år – at vi må konstatere, at vi i dag uddanner for få lærere og vistnok temmelig tydeligt for mange pædagoger.

Det er ét argument.

Et andet argument er, at det faktiske antal lærere, der er berørt af arbejdsløshed i dag, er 2–3 pct., mens det faktiske antal pædagoger, der er berørt af arbejdsløshed, ligger på omkring 12 pct.; det er faldet lidt for nogle og steget lidt for andre.